

TOTEN TEATER I SAMARBEID MED RIKSTEATRET

PIAF

AV **PAM GEMS** MED **INGER LISE RYPDAL**

MARIT SYVERSEN, ØRIT KULLANDER, NORALV TEIGEN, NICOLAY LANGE-NIELSEN OG ØYVIND LIE THOMMENSEN.

INSTRUKTØR SVEIN ERIK BRØDAL, SCENEDRAG BIRAR DAHL, MUSIKALISK LEIAR TOR KULTIN, MUSIKER MIKKEL STOLEN

*Dette kan du blant annet se på
Riksteatret våren 1992:*

HJERTELIG VELKOMMEN
eller: -Hjelp, vi får gjester!
En komedie av Alan Ayckbourn

GJEST BAARDSSENS SISTE FLUKT
- ei musikalsk rovarhistorie
av Rolf Losnegård

PAKKIS 92
En aktuell ungdomsforestilling

RISFJELL OG LILLE MARUME
15-års-jubileum for vårt dukketeater

PIAF
Av Pam Gems, med Inger Lise Rypdal

I EGNE RAMMER
Nye Carte Blanche

DRÅGES EVENTYRBLANDING
Av Tommy Sorbo

LILLI VALENTIN
i Eva von Hannos skikkelse

STRAWBERRY FIELDS FOREVER
En musikal over livet til John Lennon

USPESIFISERT REISE
En ny norsk komedie av Helge Hagerup

*Riksteatret kommer
- Kommer du?*

Kjære publikum!

OVER HALVPARTEN AV ALLE fugleslag som lever på jorda i dag, høyrer til sporvefuglane. Gråsporven er svært livleg og teier sjeldan stille. Han sit ofte og syng heile dagen heile livet igjennom.

Edith Giovanna Gassion er vel ein songfugl som er ukjend for dei fleste. Men kunstarnamnet hennar Edith Piaf - Sporven - er blitt eit symbol på noko vi er glade i og ser opp til. Piaf er blitt eit felleseige vi på sporvens vis deler med resten av verda. Heile livet hennar var song. Då ho gjekk bort berre 48 år gammal, lét ho etter seg ein tone og eit minne som ennå kling inni oss. Det er ei glede for Riksteatret at nettopp denne internasjonale songfuglen er grunnlaget for eit samarbeid med Toten Teater. Dette prosjektet - støtta av både Østre og Vestre Toten kommune - har ekte røter i det lokale kulturengasjementet.

Inger Lise Rypdal er den lokale røysta som gjer at vi kjenner dette distriktet på ein nær og kjær måte. Saman med ein annan sambygding - Svein Erik Brodal - er det ho som skal få denne Piaf-framsyninga på vengene. Med seg i sporveflokken har dei gode hjelparar, mellom anna Bjørn Endreson si høgt rosa omsetjing av Pam Gems sitt manuskript om livet til Edith Piaf. Egil Monn-Iversen si orkestrering av musikken hennar. Tor Hultin sitt intense arbeid som repetitør. Eit parisarmiljø er laga av Einar Dahl. Her finn vi dei fem muskarane - Trond Lindheim, Nils Petter Nyrén, Tom Olstad, Reidar Aarsand og Kåre Games. Og sist men ikkje minst dei fem skodespelarane som skal gestalte medmenneska i Edith Piaf sitt liv - med Marit Syversen utlånt frå Oslo Nye Teater - frilanserane Nicolay Lange-Nielsen og Øyvind Lie Thommessen og Riksteatrets eigne trubadurar Berit Kullander og Noralv Teigen. Så vel møtt i teatret i kveld til denne versjonen av den parisiske sporven og hennar liv i songen.

Beste helsing

Anne Gullestad

RIKSTEATERSJEF

PIAF Vinteren 1992

Utgjeve av Riksteatret

Postboks 724 Sentrum 0105 Oslo

Ansvarleg utgjevar: Anne Gullestad

Redaksjon: Else Færden

Grafisk design: Jesper Egemar

Språkkonsulent: Dag Gundersen

Trykk: Enersens Trykkeri a.s

DEI SOM ELSKAR

(Hymne a l'amour)

Tenk om him'len skulle ramle ned,
tenk om jorda vart foruten tre,
spelar inga, inga rolle
når du berre elsker meg.

Og eg aldri meir får sova ut,
om eg dør i armen til min gut -
spelar inga, inga rolle,
når eg berre veit du elsker meg.

Skal eg skaffe deg eit slott?

Skal eg farge håret blått?

Ja, eg gjer det om du vil.

Skal eg hive alt som tel?

Skal eg selja hug og sjel?

Ja, eg gjer det om du vil.

Kva vil hende attom siste dør?

Eg har svar til dei som kjem og spør:

Gud som elsker vil'kje skilja

dei som elsker mykje før dei dør.

Kjære publikum!

TOTEN TEATER, I SAMARBEID MED RIKSTEATRET, har denne gangen gleden av å kunne presentere en kabaretsversjon av Pam Gems' "Piaf".

Toten Teater er et prosjektteater. Østre og Vestre Toten kommuner utgjør teatrets "administrasjon", og totningen Svein Erik Brodal er kunstnerisk leder.

Vi er et prosjektteater som prøver å finne nye veier for å kunne gi et godt og allsidig teatertilbud i lokalsamfunnene våre. På Toten har vi til nå satt opp folkelivsskildringen "Høre heme enstann" 1987, monologen "Ælle menneska mine" 1988 og kirkespillet "Je og Gud" 1990, alle skrevet av Svein Erik Brodal.

Denne gangen satser vi på "Piaf" sammen med Riksteatret, et spennende teaterpolitisk prosjekt. Vi ønsker å prøve ut nye modeller for å kunne skape et teatertilbud bygd på lokalt engasjement, entusiasme og kvalitet. Vi håper oppsetningen gir publikum en fin opplevelse.

God fornøyelse!

Paul Ravlo

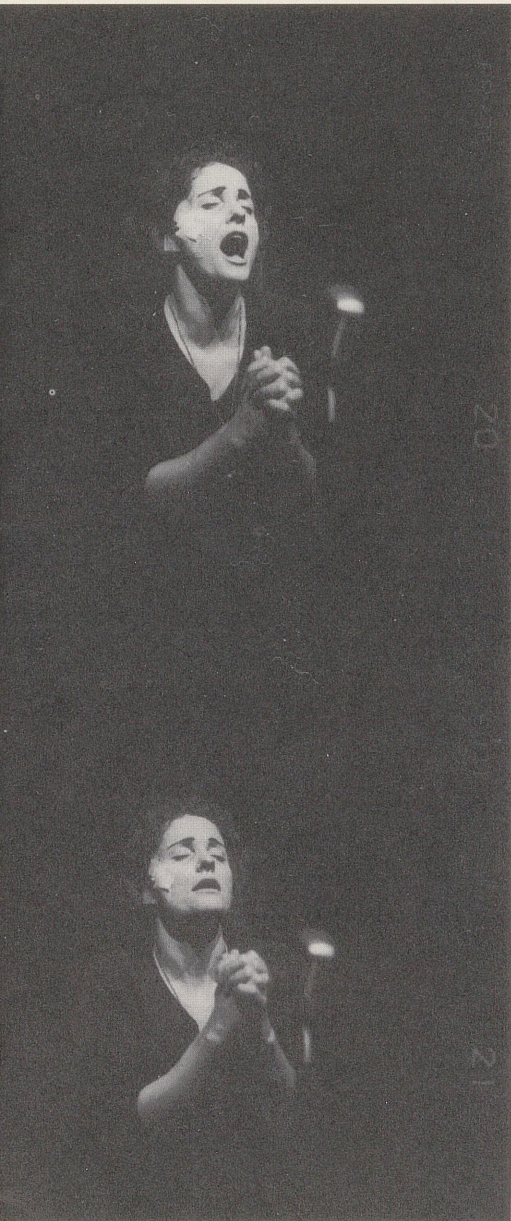
KULTURSJEF V. TOTEN

Svein Erik Brodal

KUNSTNERISK LEDER

Arne Julsrud Berg

KULTURSJEF Ø. TOTEN

Pam Gems om “Piaf”:

NOKRE SKODESPEL, SKRIVNE “HER OG NO”, blir fort gløynde. Andre lever vidare. Stykket om Edith Piaf blei til i 70-åra, for ei arbeidslaus rumensk skodespelarinne. Eg hadde sjølvsagt inga aning om at det framleis skulle vere på repertoaret i 90-åra. Men æra er ikkje mi. Den går eine og aleine til Edith Piaf. Kvifor overlever songane hennar alle skiftande moteretningar? Kvifor blir dei opplevde som like nye og friske kvar einaste gong? Andre artistar er òg tolkarar av stemningar og kjensler. Kvifor er Edith Piaf så unik? Kan hende er det eit spørsmål om autentisitet. Når Piaf song, trudde ho. Ho trudde på kvart einaste ord, og kunne ho ikkje det, blei songen forkasta. Ho trur, og ho kjenner stadene ho syng om. Når ho stemmer i ein munter melodi om Paris, blir vi hjelpelaust og utan kyniske reservasjonar forelska i denne byen att. Når ho syng om kjærleik, tap og svik, trur vi på det vi òg. Edith Piaf levde livet sitt i full offentlegheit, omsynslaut og utan å skjule noko. Slik var det, og om du spurde henne om noko, svara ho ope og utan å pynte på noko. Dei fleste av oss er meir varsame. Vi er ikkje så rause. Men kunsten er sann, og Edith Piaf var sann i alt ho gjorde. I forhold til bakgrunna si og i forhold til dei mennene ho elska, sjølv om det kunne bli kortvarig. Og nettopp derfor, fordi ho aldri gjekk på akkord, fordi ho var så forsvarslaus og ærleg, fordi ho kunne sjå på alt med denne tørre humoren sin, og fordi ho gav seg gjølv totalt i arbeidet sitt og brukte sin eigen stil og teknikk utan omsyn – er ho ein meister og ei stjerne. Utan omsyn til laster og lyter, ho får oss til å godta seg, og det fortener ho. Så lat oss alle hylle uforlignelege Edith Piaf!

DESSE LINJENE ER PAM GEMS' SI SPEIELLE HELSING TIL
PROGRAMMET FOR “PIAF” PÅ RIKSTEATRET OG TOTEN TEATER.

PAM GEMS

er ein akta og svært aktuell dramatikar i engelsk teater. Dramatiseringa hennar av Heinrich Manns “Professor Unrat”, kalla “The Blue Angel”, turnerer no med Royal Shakespeare Company og vil bli sett opp på West End i løpet av 1992. Bearbeidinga hennar av Tsjekovs “Onkel Vanja” kjem opp på National Theatre også i 1992. Ho er nett ferdig med eit nytt skodespel med tittelen “A kind of Ecstasy”, og romanen hennar “Mrs. Frampton” blir filma av Expresso/Fortuna i Spania. Nett no skriv ho på det første TV-skodespelet sitt, “Mabel’s Bistro” for Channel Four Television.

Pam Gems er fødd i Leeds i England i 1925. Barndommen hennar var prega av fattigdom. Faren døydde tidleg, og mora sat att med tre barn. Den vidare skolegongen hennar blei finansiert av

stipend. Etter krigen studerte ho psykologi ved Universitetet i Manchester. Etter eksamen begynte ho å arbeide med publikumsundersøkingar for BBC. Ved sidan av fire barn og skrivinga har ho hatt mange forskjellige jobbar, mellom anna har ho arbeidd som kasserar, fabrikkarbeidar, dørvakt, løningsassistent, kinomaskinist og platearbeidar. Men i dag er ho først og fremst forfattar og omsetjar.

Pam Gems skriv gjerne om kvinner, og tek opp kvinnelege røynsler og problem. Den første store suksessen hadde ho med stykket "Dusa, Fish, Stas & Co". Det kom opp på Hampstead Theatre Club i 1976 og vart sidan overført til Mayfair Theatre. I samband med denne framsyninga, som kom i ei tid da ein del av kvinnerørsla var ganske militant, skreiv ho at ho ikkje såg på seg sjølv som ein politisk fanebærer, men at ho støtta alle kvardagskrava til kvinner: "Eg er heilt for høgare løn, og fleire opningar for kvinner og er samd i alle deira praktiske krav, som offentlege dagheimar ved fabrikkane og i tilknytning til bustadskompleks slik at kvinner får vere i nærleiken av barna sine. Eg har sjølv røynsle for, gjennom 24 års ekteskap, kor hardt det er å ta vare på fire barn samstundes som ein freistar arbeide. Men eg kan ikkje vere med på den

FORTS. S. 8

Klappsalvene vil aldri dø

NESTE ÅR ER DET 30 år siden Edith Piaf døde, men klappsalvene dør ikke. Igjen og igjen vil vi ha henne inn på scenen. En sang til, bare en til ... Hennes liv er blitt bøker, film, TV-dokumentar, ballett, skuespill. Graven hennes på æreskirkegården Pere Lachaise i Paris er alltid dekket av blomster, stadig besøkt av beundrere som ønsker å vise sin respekt.

Bare noen kvartaler unna Pere Lachaise, i 72 Rue de Belleville, ble hun født. Myten vil ha det til at hun ble født på gata, direkte på brosteinene, i skjæret fra en gatelykt. Andre kilder vil ha det til at hennes mor, en alkoholisert italiensk gatesangerinne, rakk å vakle inn i et portrom før barnet meldte sin ankomst.

En operette?

Edith var i alle fall kommet til verden før ambulansen dukket opp, og i dag er portrommet forsynt med følgende innskrift: "På trappa til dette huset fødtes 19. desember 1915, i den ytterste fattigdom, Edith Piaf, hvis stemme seinere skulle forbløffe verden."

Og dermed begynner historien som er blitt sammenlignet med en skillingsvise, en ukebladføljetong, en endeløs operette full av oppkonstruert melodrama. Ingen PR-mann kunne diktet opp en bakgrunn for Edith Piaf mer salgbar som myte enn den som skrev seg fra virkeligheten.

Faren, Louis Gassion, var en akrobat i enhver forstand. Han skal ha vært far til minst 19 barn, blant dem Giovanna Gassion, som Piaf ble døpt. Moren stakk av fra datteren, som vokste opp i slummen hos sin mormor. Vanskjøtsel og underernæring var trolig noe av årsaken til at hun ble blind i fireårsalderen.

Helbredet

Hun ble sendt til Normandie, der hennes farmor var kokke på et horehus. Lille Edith ble de prostituertes maskot. Da hun var seks år gammel, tok bestemoren

henne med til det hellige stedet Liseux. Foran St. Therasas hellige skrin ba hun om at Edith skulle få igjen synet.

Og hva skjedde? Seks dager senere kunne Edith se igjen.

Den dagen holdt bordellet stengt.

Fra hun var åtte år gammel, reiste Edith sammen med faren og samlet inn penger mens han opptrådte for tilfeldige folkemengder. Hun levde nærmest på gata sammen med faren i sju år inntil hun begynte å synge selv, mens halvsøsteren Simone Berteaut (som senere skrev biografien "Piaf", 1969) samlet inn penger.

Mange Menn

De to levde fra hånd til munn og bodde der det passet seg. Menn ble tidlig en del av Ediths liv. Som 17-åring ble hun gravid og fødte en datter, som døde halvannet år seinere.

Deretter ble Edith oppdaget av nattklubbeieren Louis Leplee, mannen som døpte henne Piaf, spurven. Fra nå av var hun cabaretsangerinnen Edith Piaf, den bittelille, tynne kvinnen som utløste en storm av følelser hver gang hun åpnet munnen for å synge. Også utenfor scenen lot hun følelsene strømme fritt. Hun skiftet menn ofte og elsket dem alle med den samme heftige lidenskap.

Enkelte av dem ble seinere berømte, for eksempel Yves Montand, som hun bodde sammen med i to år. "Man kjedet seg ikke i hennes selskap," som Montand seinere uttrykte det. Siden fulgte Charles Aznavour og Eddie Constantine, og blant hennes nære venner var Georges Moustaki og Jean Cocteau (som døde samme dag som Piaf, noen timer seinere).

Aller mest dramatisk og voldsomt var forholdet til den gifte bokseren Marcel Cerdan, som så vidt rakk å bli verdensmester i mellomvekt før han ble drept i en flyulykke. Fra 1952 til 1956 var hun gift med Jacques Pills. Livet var en eneste voldsom karusell, med anstrengende turneer, årlige USA-besøk, et liv fylt av selvdestruksjon. Men ifølge Aznavour mistet hun aldri den befriende latteren, den som stammet fra hennes dype, smertelige livserfaring.

Frihet - og død

På scenen, som var hennes tempel, opptrådte hun alltid med stor verdighet, bortsett fra at hun på slutten enkelte ganger knakk sammen av ren utmattelse.

mannshatande, lesbiske delen av kvinnerørsla, eller raudstrøpene sine ekstreme holdningar, som fornektar eller undertrykkjer visse karakteristiske trekk ved kvinnenaturen - som koketteri, elsk til klede og "sjølvduelling". Dette forholdet er eit anglosaksisk fenomen. Det heng att frå den gamle puritanismen, som nektar kvinna å utvikle seg i harmoni med naturen sin ... Kanskje dette er grunnen til at ein sjeldan ser ei verkeleg kvinne, berre jenter. Jenter i ulike aldrar, jamvel middelaldrande.... Som eg prøver å gjere klårt for kvinnerørsla, det er inga løysing å bli ein mann."

Edith Piaf er ei kvinne og ein kunstnar som Pam Gems sett svært høgt. Med ein barndom som òg var prega av sosial naud, har ho kanskje spesielle føresetnader for å leve seg inn i tankane og kjenslene til ei "medsøster" frå Paris. Stykket hennar om den legendariske artisten hadde premiere i 1978, først på The Other Place og så på The Warehouse. Kritikane var strålende.

Pam Gems debuterte som dramatkar i 1972 med "Betty's wonderful Christmas". Sidan har ho skrive ei rekkje skodespel. Forutan "Dusa, Fish, Stas & Co" og "Piaf", som var ferdig i 1977, er dei mest kjende "Queen Christina" med Royal Sheakspeare Company, og "Camille", som også vart sett opp både med Royal Shakespeare

Company og på Comedy Theatre. Ho har òg, opp gjennom åra, dramatisert og bearbeidd ei rekkje klassikarar for scenen og har skrive to romanar. Fleire av stykka hennar, mellom anna "Dusa, Fish, Stas & Co", "Camille" og "Piaf", sjølv sagt - har vore svært populære framsyningar, også på norske scener.

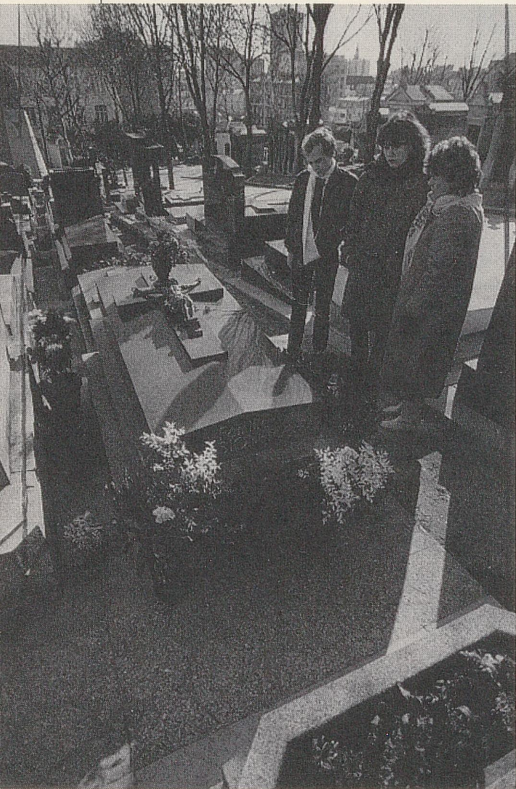

FOTO: TOM MARTINSEN.

Père Lachaise-kirkegården i Paris der Edith Piaf er gravlagt.

Helt til det siste var hun en formidabel fortolker av sanger, poetiske og hardkokte viser som ofte inneholdt den samme lidelsen som hun selv hadde gjennomlevd.

Stemmen hennes var full av rå klarhet, en flukt og en dristighet som snart skar gjennom lufta, snart stanset i spranget for så å styrte enten rett mot bakken eller direkte opp mot himmelhvelvet. Røsten var på samme tid spinkel og fyldig, nonsjant og velberegnet, men alltid temperamentsfull og stadig på jakt etter en frihet som bare fins i drømmen - og i døden. Kanskje er det denne dimensjonen som har gjort hennes låt "Non, Je Ne Regrette Rien" til en gjenganger på New Yorks homsediskoteker, der kjærlighet og død er blitt umulig å skille fra hverandre.

Kunst og sannhet

Piafs dramatiske skjebne minner om livet til en annen stor blues-sangerinne, Billie Holliday. Det kunne ikke vare evig. Tilværelsen ble tøffere, tettere, i løpet av sine siste leveår gikk hun gjenneom sju alvorlige operasjoner og ble skadd i hele fire bilulykker. Hun brukte smertestillende stoffer og alkohol. Men hun smilte på bildene som kom i avisene, ikke minst da hun i 1962 giftet seg for andre gang, med den tjue år yngre greske frisøren Theo Sapiro.

Ett år seinere døde hun, 47 år gammel. 100 000 mennesker passerte kista hennes, mens sanger som "La Vie En Rose", "Non, Je Ne Regrette Rien" og "Milord" slo ekko over hele Paris og verden for øvrig.

Piafs liv var et drama der liv og kunst ble ett, der lidelsen på scenen sluttet å være en del av forestillingen. Plutselig kunne publikum se at sungen var Piafs egen, blødende sjel. Illusjonens forsonende teppe forsvant, og man var inne i det som tyrefektning, boksing, krig og eksistensialistisk filosofi kaller sannhetens øyeblikk. Charles Aznavour karakteriserte henne slik: Hun levde mer, sang mer, drakk mer, elsket mer ... hun gjorde allting så mye mer enn alle andre.

Fredrik Wandrup,

JOURNALIST I DAGBLADET

RIKSTEATRET OG TOTEN TEATER PRESENTERER

Piaf

av Pam Gems

*omsett av Bjørn Endreson**Instruktør: Svein Erik Brodal**Scenografi og kostyme: Einar Dahl**Musikalsk ansvarleg: Tor Hultin**Musikalske arrangement:*

Tor Hultin, Egil Monn-Iversen, Einar Iversen, Rolf Nord

*Regiassistent, sufflør, inspisient/turnéleiar: Helle Rasmussen**Teknisk ansvarleg: Per Erik Strøm**Lys: Lysavdelinga på Riksteatret**Lyd: Lydavdelinga på Riksteatret**Masker: Mikkil Stølen**Rekvisitør: Espen Bergvik**Påkledar: Charlotte Skram Hoel*

Kostyme og dekorasjonar er laga på Riksteatrets verkstader under leiing av

Solveig Engh og Johannes Markeng.

Framsyninga varer ca. 2 t 30 min med pause.

Fotografering og lydbandopptak er ikkje tillate under framsyninga.

Ver så vennleg å slå av alarm på digitalur.

S P E L E P L A N

Premiere 15. februar 1992

Skreia	15.2
Skreia	17.2
Skreia	18.2
Skreia	19.2
Skreia	20.2
Skreia	21.2
Dombås	23.2
Otta	24.2
Lillehammer	25.2
Hamar	26.2
Raufoss	1.3
Raufoss	2.3
Raufoss	3.3
Raufoss	4.3
Raufoss	5.3
Raufoss	6.3
Flørø	9.3
Stryn	10.3
Førde	11.3
Sogndal	13.3
Årdalstangen	15.3
Gol	16.3
Fagernes	17.3
Drammen	18.3
Drammen	19.3
Skien	20.3
Vikersund	22.3
Sandefjord	23.3

Tønsberg	24.3
Holmestrand	25.3
Nannestad	27.3
Kongsvinger	29.3
Moelv	30.3
Brumunddal	31.3
Kongsberg	1.4
Notodden	2.4
Larvik	3.4
Ulefoss	5.4
Risør	6.4
Grimstad	7.4
Kristiansand	8.4

Med atterhald av endringar

MED:

Piaf _____ Inger Lise Rypdal

Toine _____ Marit Syversen

Marlene, Madeleine, Pleierske _____ Berit Kullander

Louis Leplee, Impressario, Inspektøren,

Georges, Fysioterapeut _____ Noralv Teigen

Soldaten, Jacques, Paul, Første tyskar,

Amerikanaren, Marcel,

Angelo, Jacko _____ Nicolay Lange-Nielsen

Emil, Vesle Louis, Agenten,

Andre tyskar, Pierre, Lucien,

Narkoseljaren, Theo _____ Øyvind Lie Thommessen

I orkesteret:

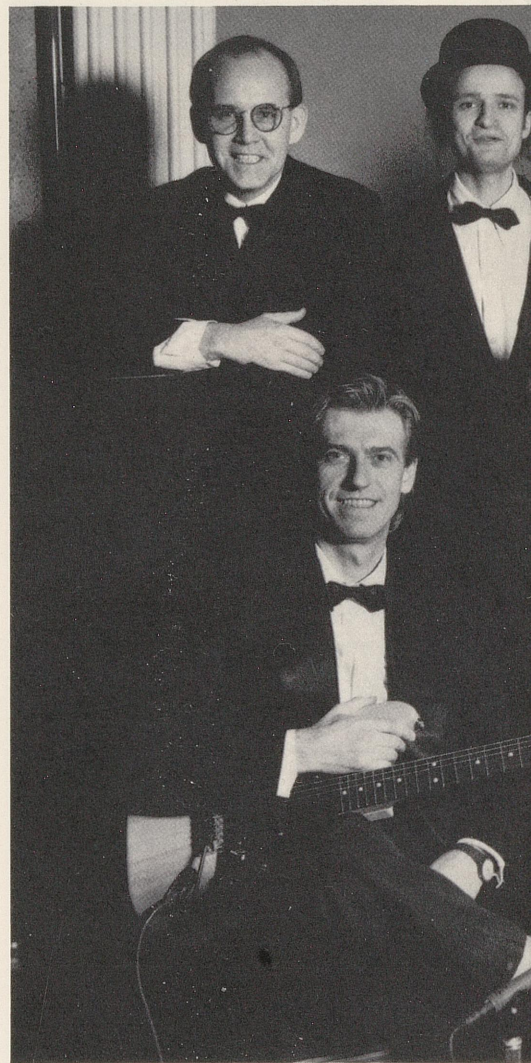
Orkesterleiar, piano og synthesizer: Trond Lindheim. Bass: Kåre Garnes.
Gitar: Nils Petter Nyrén. Slagverk: Tom Olstad. Trekkspill: Reidar Aarsand.

DEI SOM STÅR BAK FRAMSYNINGA:

Frå v: Svein Erik Brodal, Helle Rasmussen, Tor Hultin.

Bak; Mikkel Stølen, Einar Dahl.

MUSIKARANE:

Bak frå v: Tom Olstad, Trond Lindheim,
Kåre Garnes.

Foran: Nipe Nyrén, Reidar Aarsand.

SKODESPELARANE:

Foran frå v: Berit Kullander, Inger Lise Rypdal, Marit Syversen.

Bak: Noralv Teigen, Øyvind Lie Thommessen, Nicolay Lange-Nielsen.

- Eg må finne mi eiga Piaf!

KVA HAR BRITT LANGLI, MONA HOFLAND OG INGER LISE RYPDAL til felles? Dei har alle pugga rolla som den legendariske Edith Piaf frå Paris i stykket til Pam Gems. – Men eg må finne mi eiga Piaf, poengterer Inger Lise Rypdal midt i ei hektisk prøvetid, som går over åtte veker. Om samarbeidet mellom Riksteatret og Toten Teater har ho berre godord: – Flott at Toten Teater, som er eit prosjektteater, kan gjere bruk av administrasjonen og den kunstnarlege og tekniske profesjonelle staben på Riksteatret til å sette opp og turnére med ei framsyning. Utan denne hjelpa hadde det neppe vore mogeleg.

– Det er første gongen du har noe med Riksteatret å gjere, men du har spela hovudrolla i to av dei tre oppsetjingane på Toten Teater?

– Ja, eg spela i “Høre heme enstann” i 1987 og i “Ælle menneska mine” i 1988. Begge stykka er skrivne og regisserte av Svein Erik Brodal. Vi samarbeider så godt, derfor er eg glad for at han også er instruktør for denne oppsetjinga av “Piaf”.

– “Piaf” er den største songrolla di hittil. I kva for andre musikalar har du hatt store roller?

– Eg var med i kabareten “Kjem du i kveld” i 1974 og i “Kviskring i vind” i 1976, begge på Det Norske Teatret. I framsyninga “Karl Eugen fra Vika” av Torill Thorstad Hauger, som gjekk på Bryggeteatret i 1989, hadde eg òg ei større rolle. Men for meg er ikkje “Piaf” ein musikal i tradisjonell meining, det er meir eit teaterstykk med musikk, seier ho.

– Men med over 80 prosent musikk, som det er i “Piaf”, er det vel like fullt ein musikal ...

– Ok! Vi kan vel kalle det ein rå musikal, da, seier Inger Lise.

ER 'KJE LEI

(Non, Je Ne Regrette Rien)

1. refreng:

Nei - er 'kje lei.

Nei - angrar slett ingen ting.

Gode år, vonde år - same sak,

det er kjærleikens kår.

Nei - er 'kje lei.

Nei - angrar slett ingen ting,

alt av drøymt, alt av gøymt, alt av gløymt.

Eg trur eg har betalt.

Mellomspel:

Brenner alt eg har hatt,

kvar ein dag, vond og god,

kvar ein draum om kvar natt.

Kven treng slikt noko no?

Kvart eit ord, kvar ein låt -

Seint no å vende om.

Men du ser ingen gråt.

Eg drar heim slik eg kom.

2.refreng:

Nei - er 'kje lei.

Nei - angrar slett ingen ting.

Gode år, vonde år - same sak,

det er kjærleikens kår.

Nei - er 'kje lei.

Nei - angrar slett ingen ting

av mitt liv, av min veg.

Trass i alt har eg alt, eg har deg.

- Korleis er det å syngje på nynorsk?

- Rart i begynnelsen. Men nynorsk er eit flott språk å syngje på fordi det er så mye rundare enn bokmål.

- Kva har vore den største utfordringa i rolla?

- Framsyninga byggjer jo på ei sann historie. Berre det er ganske sterkt. Dessutan kjenner eg ein viss fellesskap med Piaf fordi vi begge er songarinner - sjølv om hennar bakgrunn var mykje tøffare, legg Inger Lise til. - Ho levde jo ikkje akkurat noe A4 liv. Ho gjorde aldri noe halvveges.

- Kor langt har du gått for å sette deg inn i rolla?

- Eg har ikkje teke dei giftene ho dopa seg med, om det er det du meiner. Ein treng ikkje prøve alt mogeleg for å vite korleis det verkar. Når det er sagt, vil eg seie at misbruken hennar av alkohol og morfin må sjåast i samanheng med vilkåra i oppveksten hennar. Alle rundt henne drakk jo. Da var det ikkje rart at ho også begynte. Men eg trur ikkje vi skal dvele så mykje ved alle giftene ho proppa i seg, men heller hugse på det at ho, trass i alt, klarte å bli den ho blei - nemleg den mest populære og den best betalte songarinna i verda. Generelt lever kunstnarar "på kanten" fordi dei heile tida må søkje. Og einkvar innstudering av ei ny rolle betyr å søkje.

- Vil "Piaf" få ein særleg plass i din kunstnarlege karriere?

- Alle roller eg har spela, har ein spesiell plass hos meg fordi dei gir røynsle. Ein endrar seg alltid litt etter kvar ny rolle. Kanskje får ein ikkje bruk for røynsla med ein gong, men den ligg der, og ein dag kjem den til nytte. Det trur eg på, sier Inger Lise.

- Trur du på lagnaden òg?

- Ja, det gjer eg. Ingen ting skjer tilfeldig. Det berre verkar slik, meiner skodespelarinna og røper at ho ikkje er født i går. Men at det er 42 år sidan skulle ingen ha trudd. I ein romsleg genser over eit par Ola-bukser ser ho meir ut som ein gymnasiast.

- Piaf hadde null privatliv. Hennar liv var på scena. Er det typisk at kvinner, for å komme langt yrkesmessig, må gi avkall på å ha eit familieliv ved sidan av?

- Eg trur ikkje det er nokon forskjell på kvinner og menn når dei har nådd det kunstnarlege nivået ho gjorde.

- Du har vore artist og frilansskodespelar i til sammen tjue år. Forutan å

ha spelt i ei rekkje musikalar ved ymse teater, har du òg medverka i ni filmar. Revyar og fjernsynsfilmar har du òg røynsle frå. Og no er det altså "Piaf" ...

- "Piaf" er ei kjempeutfordring. I denne rolla må eg hente fram alt eg har av ressursar. For å spele Piaf må du våge. Det er litt skummelt, seier Inger Lise og løftar på ein murstein av eit manus, og det er berre teksten - songane kjem utanom. Noen oppskrift på å lære manus raskt har ho ikkje.

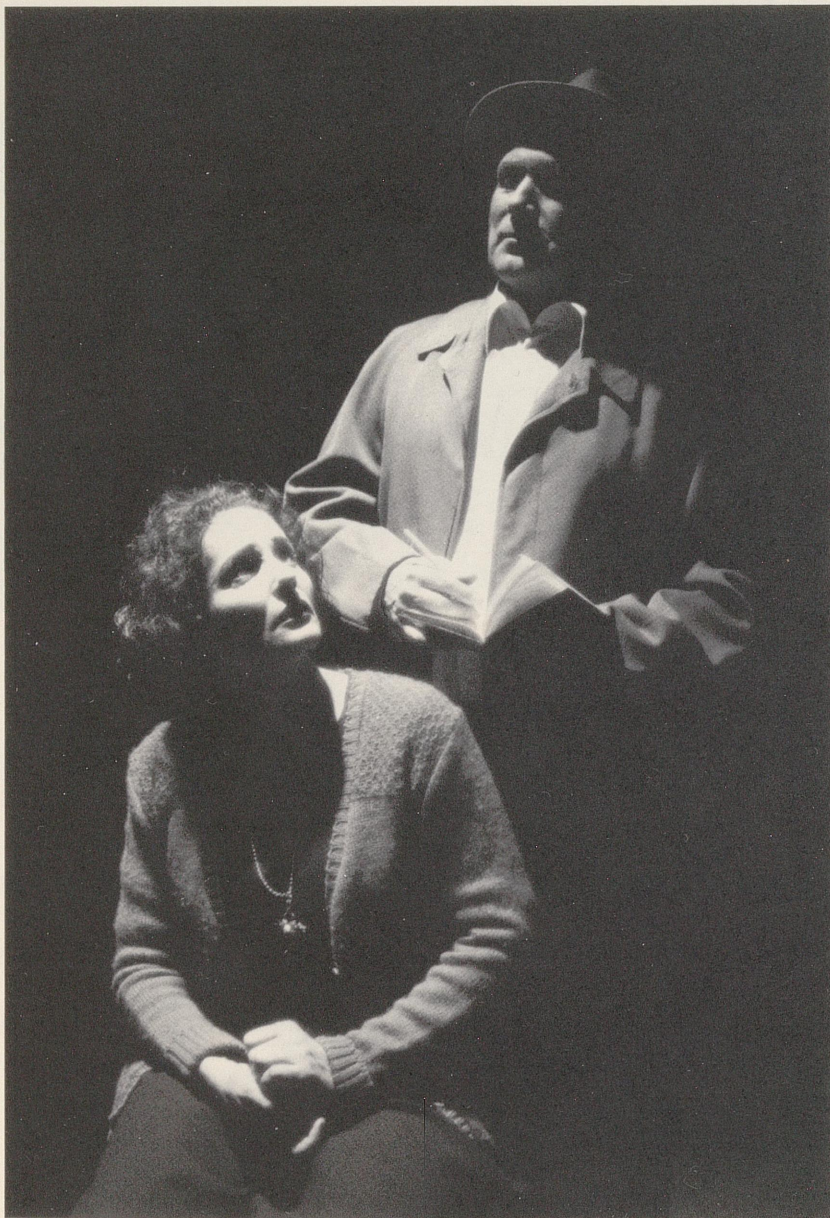
- Det er berre å prøve og prøve, smiler ho og spør om vi er ferdige, for no begynner dagens prøve.

Elise Lund Thjømøe

DETTE ER RIKSTEATRET

Hvert år spiller Riksteatret 1200 forestillinger for over 200.000 tilskuere på 200 spillesteder over hele landet.

Teatret sender ut 40 ulike teaterproduksjoner på turné hvert år. Disse er enten egenproduserte eller kjøpt fra andre teatre. Teatret har 200 arrangører i lokalsamfunn i Norge, driftige ildsjeler som er bindeledd mellom teatret og publikum i bygd og by. Riksteatret lager «mye teater for pengene»: Det statlige tilskuddet er lavere pr. billett enn for de stasjonære teatrene – og da er Riksteatrets turnékostnader også medregnet! Riksteatret spiller mer teater for barn og unge enn noe annet teater: Hele 26% av alt profesjonelt barneteater i landet spilles av Riksteatret. Teatret leier ut teknisk utstyr og gir profesjonell hjelp og støtte til frie grupper, amatørteater og samarbeidsturneer over hele landet, og gir gratis konsulenthjelp til bygging av kulturhus og scener over hele landet.

Utbygd og planlagt areal: 570 dekar.
Avstand til Raufoss sentrum: ca. 900 meter.

EKSISTERENDE ANLEGG:

Lønnberget hoppcenter

5 bakker fra 15 til 90 m. inkl. 60 m. plastbakke. Internasjonalt sertifikat.

Langrennsstadion:

Skistadion under bygging til internasjonal standard. 75 km. lysløyper.

Sentralbaneanlegg:

Hovedarena fotball og friidrett med kunststoffdekke. Tilskuerkapasitet 8.000. Treningsbaner, håndballbane og kunstgress for fotball.

Raufoss Badeland:

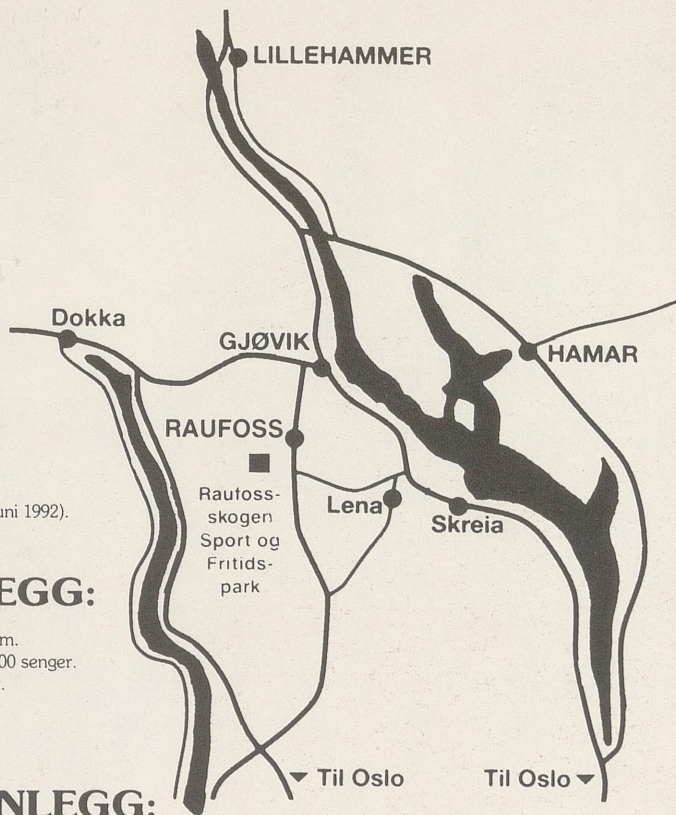
Innendørs aktivitetsbad på 4000 m² (åpner 3. juni 1992).

PLANLAGTE ANLEGG:

Alpinanlegg, lengde 900 m., høydeforskjell 160 m.
 Hotell og hyttegrend, kapasitet ferdig utbygd 600 senger.
 Hall for diverse innendørsidretter og aktiviteter.

NÆRLIGGENDE EKSISTERENDE ANLEGG:

Idrettshall, avstand ca. 800 m. Svømmehall (25 m. lengde), avstand ca. 500 m.
 Geværskytebane (200 m. og 300 m.), lerduebane.
 Kulturbygg med kino, konsertsal og bibliotek, avstand ca. 600 m.

RAUFOSSKOGEN SPORT OG FRITIDSPARK

AVSTAND:

Raufoss - Oslo	110 km
Raufoss - Gjøvik	11 km
Raufoss - Lillehammer	55 km
Raufoss - Hamar	55 km

VESTRE TOTEN KOMMUNE

har ca. 13.500 innbyggere. Raufoss tettsted har ca. 7.000 innbyggere. Befolkningsgrunnet innenfor 1.0 times reiseavstand ca. 220.000 innbyggere.

NÆRMERE OPPLYSNINGER:

Vestre Toten kom., Rådhuset, 2830 Raufoss
 Telefon 061-91 166
 Plan og næringssef Jens Chr. Gaarder.
 Kultursef Paul Ravlo.

Piaf : av Pam Gems ; omse

20g136235

